

Sygn. akt I C 964/13

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Żak

Protokolant: Magdalena Kocur

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2015 roku

sprawy z powództwa A. G., S. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej

w M. Oddział w Polsce

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie 500 zł (pięćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20.09.2012 roku;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie 627 zł (sześćset dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach 12,58 zł (dwanaście złotych 58/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Jolanta Żak

Sygn. akt I C 964/13

## UZASADNIENIE

Powodowie S. P. i A. G. domagali się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w M. Oddział w Polsce kwoty 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 września 2012 roku, a nadto zasądzenia kosztów. W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 19 sierpnia 2012 roku w J. koło R. pojazd marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wykonując manewr wyprzedzania innego samochodu nie zachował należytej ostrożności, gdyż nie upewnił się czy z przeciwka nie nadjeżdża inny samochód i zderzył się z pojazdem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącym własność powodów. Kierujący pojazdem D. uznał swoją winę i przyznał, że spowodował kolizję, podpisując stosowne oświadczenie. W wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległ przód O. w części środkowej oraz przedniej części od strony kierowcy. Powód wskazał ponadto, że żądana kwota nie wyczerpuje w całości roszczenia z tytułu odszkodowania, powód zastrzega możliwość dochodzenia pozostałej części roszczenia w odrębnym postępowaniu lub w drodze rozszerzenia powództwa. Jako podstawę prawną żądania powód wskazał art. 415 w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Odnośnie żądania odsetek powód wskazał, że domaga się ich od dnia 20 września 2012 roku, ponieważ w dniu 20 sierpnia 2012 roku zgłosił pozwanemu szkodę, termin spełnienia świadczenia upłynął po 30 dniach.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna w M. Oddział w Polsce, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że biorący udział w zdarzeniu z dnia 19 sierpnia 2012 roku J. G. – kierujący samochodem D. (...) – ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany jednak odmówił przyjęcia odpowiedzialności za skutki tego zdarzenia, albowiem ustalił, że kierujący pojazdem D. poruszał się drogą z pierwszeństwem przejazdu, zaś kierujący samochodem marki O. znajdował się na drodze podporządkowanej, a zatem miał bezwzględny obowiązek ustąpienia pierwszeństwa. Pozwany wskazał również – z ostrożności procesowej – iż powodowie nie wskazali żadnych dowodów na okoliczność spowodowania wypadku przez ubezpieczonego u pozwanego J. G.. Pozwany wskazał również, że powodowie nie wskazali żadnych dowodów wskazujących na wysokość poniesionej szkody.

Na rozprawie w dniu 6 października pełnomocnik powodów podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie oraz wskazał, że domaga się kwoty 500 zł jako części odszkodowania, przy uwzględnieniu przyczynienia powoda.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 19 sierpnia 2012 roku w J. koło R. powód A. G., kierując pojazdem marki O. (...), dojechał ulicą podporządkowaną do skrzyżowania drogi głównej. Główną drogą, prawym pasem, jechał samochód osobowy. Za nim poruszał się samochód D. (...). Powód, upewniwszy się, że nic nie nadjeżdża z prawej i lewej strony rozpoczął manewr skrętu w prawo. Kiedy powód wjeżdżał na skrzyżowanie kierujący pojazdem D. (...) rozpoczął manewr wyprzedzania zjeżdżając na lewy pas ruchu. Doszło do zderzenia pojazdów, samochód D. uderzył lewym przodem w lewy przód O.. W trakcie wjeżdżania powoda na skrzyżowanie tył O. był jeszcze na drodze podporządkowanej, a przód już na skrzyżowaniu. W wyniku zderzenia się pojazdów samochód O. został zepchnięty częściowo na drogę podporządkowaną a częściowo na pobocze głównej drogi, zaś samochód D. odbił na prawy pas ruchu. Do zderzenia pojazdów doszło w początkowym okresie wjazdu O. na skrzyżowanie. Kierujący nie upewnił się zatem należyście czy z prawej strony droga jest wolna i może bezpiecznie wykonać skręt w prawo. Kierowca liczył na to, że lewy pas drogi głównej przed skrzyżowaniem będzie wolny. Kierujący pojazdem D. wykonał zabroniony przepisami ruchu drogowego manewr wyprzedzania innego pojazdu tuż przed skrzyżowaniem wjeżdżając na prawy pas ruchu przez co pozbawił się możliwości upewnienia się czy z podporządkowanej drogi na skrzyżowanie nie wjedzie żaden pojazd. Przepisy ruchu drogowego nakazują kierującym podczas wykonywania manewru wyprzedzania upewnienie się, czy ma on odpowiednią widoczność i dostateczne miejsce do wyprzedzania bez utrudniania komukolwiek ruchu oraz zabraniając wyprzedzania na skrzyżowaniu. Obaj uczestnicy ruchu naruszyli przepisy ruchu drogowego i mieli możliwość uniknięcia wypadku, przez co w jednakowym stopniu przyczynili się do jego powstania.

Bezpośrednio po zdarzeniu, kierujący pojazdem D. (...) podpisał oświadczenie, że był sprawcą zdarzenia.

Powód zgłosił pozwanemu szkodę. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego dokonał wyceny samochodu O. (...) przed szkodą, po szkodzie oraz kosztów naprawy. Ustalono, że naprawa samochodu jest ekonomicznie nieuzasadniona, ponieważ wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 5.500 zł, wartość pozostałości 856 zł, zaś koszt naprawy to 19.988,97 zł. Pozwany ustalił, że różnica pomiędzy wartości pojazdu przed szkodą oraz wartością pozostałości to 4.650 zł.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozwany ustalił, że brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności za zdarzenie i odmówił wypłacenia odszkodowania.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o okoliczności niesporne oraz dowód z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda oraz świadków, odnośnie przebiegu zdarzenia, w takim zakresie, w jakim pokrywają się one z wnioskami zawartymi w opinii biegłego. Biegły obiektywnie przeanalizował całe zdarzenie i odtworzył jego przebieg na podstawie rodzaju szkód w pojazdach, szkiców sytuacyjnych i zeznań powoda i wszystkich świadków. Zebranie informacji na podstawie tych wszystkich źródeł pozwoliło na sporządzenie jasnej, obiektywnej i przekonującej opinii. Jeśli zaś chodzi o ocenę zeznań świadków

to wskazać należy, że świadkowie mogą być częściowo nieobiektywni, zwłaszcza dotyczy to świadka J. G., który był sprawcą zdarzenia i w jego interesie jest umniejszenie swojej roli w doprowadzeniu do zdarzenia. Pozostali zaś świadkowie nie prowadzili pojazdów, nie koncentrowali się na obserwacji ruchu drogowego lub zdarzenia nie pamiętają dokładnie ze względu na upływ czasu.

Odnośnie wysokości szkody w pojeździe O. (...), to wskazać należy, że pozwany domagał się dopuszczenia dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach szkody, w których zawarta była dokonana przez pozwanego wycena szkody w pojeździe. Sąd ostatecznie nie dopuścił dowodu z tych dokumentów, ponieważ wszelkie okoliczności jakie były zawarte w aktach szkody były pomiędzy stronami bezsporne. Powód nie kwestionował, ani przebiegu postępowania likwidacyjnego ani wysokości szkody ustalonej przez pozwanego.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Podstawą odpowiedzialność pozwanego był przepis art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152). Z przepisu art. 822 § 1 k.c. wynika jednoznacznie, iż co do zasady zakład ubezpieczeń ponosi odpowiedzialność w takim samym zakresie jak sprawca szkody. Podstawę odpowiedzialności sprawcy szkody w niniejszej sprawie stanowi art. 436 § 2 k.c., zgodnie z którym razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na zasadach winy. Między stronami sporne były okoliczności wypadku. W tym zakresie biegły z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych ustalił, że obaj uczestnicy ruchu naruszyli przepisy ruchu drogowego i mieli możliwość uniknięcia wypadku, przez co w jednakowym stopniu przyczynili się do jego powstania. Jeżeli zaś chodzi o wysokość szkody, to co prawda pozwany kwestionował w odpowiedzi na pozew wysokość szkody wskazaną przez powodów, jednakże w odpowiedzi na pozew domagał się dopuszczenia dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach szkody wśród których znajdowała się wycena szkód sporządzona właśnie przez pozwanego. Z tych względów, Sąd uwzględniając przyczynienie się powoda i ustalając wysokość szkody na podstawie wyceny dokonanej przez pozwanego, powództwo uwzględnił w całości zasądzając od pozwanego na rzecz powodów 500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 września 2012 roku. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zasądzając je zgodnie z żądaniem strony powodowej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Nadto w sprawie pozostały nierozliczone koszty sądowe tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Gliwicach. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c., Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 12,58 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Jolanta Żak